

متن سخنرانی استاد گرامی دکتر حوری سپهری در دومین سالروز درگذشت استاد دکتر عبدالله شیبانی

امروز که دومین سالروز درگذشت استاد فرزانه و دانشمند ممتاز دانشگاه تهران مرحوم دکتر عبدالله شیبانی می‌باشد که یک عمر مشغول به خدمت عالمانه و صادقانه برای جوانان این مرز و بوم بودند، این روز با روز معلم قرین شده‌است. معلمی را در وجود ایشان می‌توانستیم به تمام معنی حس و درک نماییم، یک عمر صادقانه معلمی کردند و به فرهنگ و جوانان این مرز و بوم عشق ورزیدند، از ویژگی‌های معلمی ایشان سختگیری ولی در عین حال بسیار دلسوز و مهربان نسبت به شاگردان خود بودند. ایشان عاشق دانش، دانشجو و دانشگاه بودند و همه ما بارها شاهد مقاومت دلیرانه ایشان در مقابل هجوم مسلحانه به صحن مقدس دانشگاه بوده‌ایم.

ایشان بنیان‌گذار فیزیولوژی نوین در ایران هستند و به یقین حیات معنوی استاد شیبانی با پیشرفت‌ها و تحقیقات فعلی و آینده این رشته پیوند ناگسستنی دارد و به قول حافظ عزیز ما:

بعد از وفات تربت ما در زمین مجوی در سینه‌های مردم دانا مزار ماست

همه دانشجویان سابق و استادان حاضر بر این عقیده‌اند که ایشان تنها یک معلم و استاد نبود بلکه انسانی کمال‌یافته بود، درس انسان‌دوستی و مسئولیت‌پذیری، انجام وظیفه و عاشق انسان و ایران بودن را نیز با همه وجود به شاگردان خود می‌آموخت.

شاگردان ایشان، آنهایی که امروز معلم هستند معتقدند که تحت تأثیر رفتار و منش ویژه ایشان قرار گرفته‌اند.

ایشان جزء دومین گروه دانشجویان اعزامی به خارج از کشور بودند که پس از اخذ دو درجه لیسانس و یک درجه دکترای علوم طبیعی از دانشگاه سوربن فرانسه به ایران بازگشتند.

در سال ۱۳۱۵ با رتبه دانشجویی در دانش‌سرای عالی، دانشکده علوم و ادبیات سابق مشغول به تدریس فیزیولوژی پرداخت و سمت معاونت را نیز داشته‌اند و در عین حال با فرهنگستان نیز همکاری داشتند که این همکاری در تمام دوره فعالیت فرهنگستان ادامه داشت.

در سال ۱۳۲۰ به رتبه استادی دانشگاه تهران نائل شدند و از سال ۱۳۲۷ با رأی شورای دانشکده علوم به ریاست این دانشکده انتخاب شدند و از سال ۱۳۲۲ تا ۱۳۳۷ سه بار عهده‌دار مدیرکل دبیرخانه دانشگاه تهران بوده‌اند.

از سال ۱۳۴۲ بازنشسته شدند ولی از همان تاریخ به دعوت دانشگاه تهران به تدریس در گروه بیولوژی دانشکده علوم ادامه دادند.

از مرداد سال ۱۳۵۰ تا شهریور ۱۳۵۷ رئیس دانشکده علوم و از آن پس تا اواسط بهمن‌ماه همان سال، رئیس دانشگاه تهران بودند.

به قول حافظ شیرازی:

استخوان تن من خرد شد از گردش چرخ تا در این کهنه‌سرا صاحب نامی شده‌ام

ایشان در مناعت و قناعت طبع بی نظیر بودند و غیر از حقوق استادی از هیچ پول دیگری استفاده نمی کردند.

دست از مس وجود چو مردان ره بشوی تا کیمیای عشق بیابی و زر شوی

زندگی علمی و اخلاقی ایشان می تواند برای جوانان میهن عزیزمان، بهترین الگو باشد، روانشان شاد باد.

گاه شمار زندگی دانشگاهی دکتر شیبانی

۱۳۱۵ معاون دانش سرای عالی و دانشکده علوم

۱۳۲۰ رتبه استادی را کسب کردند

۱۳۲۳ دارای کرسی استادی فیزیولوژی جانوری شدند

۱۳۲۷ با رأی استادان به ریاست دانشکده علوم رسیدند

از بدو تأسیس فرهنگستان ایران عضویت داشتند

از بدو تأسیس سازمان جهانی یونسکو در ایران با این سازمان، همکاری داشتند

۱۳۴۲ معاونت پژوهشی دانشگاه تهران را عهده دار بودند

۱۳۴۷ بازنشسته شدند ولی عنوان استاد ممتاز برایشان داده شد و به فعالیت های علمی خود ادامه دادند.

۱۳۵۰ مجدداً به کار دعوت شدند و ریاست دانشکده علوم را بر عهده گرفتند.

۱۳۵۷ ریاست دانشگاه تهران را به ایشان واگذار کردند.

آثار علمی که از ایشان باقی مانده است:

فیزیولوژی سلولی، اصول فیزیولوژی عمومی، اصول فیزیکو شیمی، مقدمه بر فیزیولوژی عمومی و بهداشت غذایی که این کتاب در

دی ماه ۱۳۷۲ در انتشارات دانشگاه تهران به چاپ رسیده است.